

ЯВЛЕНИЕ ОСМО.

Единъ дворянинъ. Горни тѣ, послѣ Раймондъ.

Дворянинъ. Единъ младъ овчаръ пита за ваша свѣтлость, и желае лично да говори съ васъ, той казва, че иде отъ дѣвица та

Дюноа. Скоро го доведи! Той иде отъ нея!

(Дворянинъ тѣ отваря врата та, Раймондъ влиза. Дюноа го засрѣща).

Гдѣ е тя, гдѣ е дѣвица та?

Раймондъ. Слава и честъ, благородний принцъ, слава и честъ на Негово Прѣосвященство, гдѣто го намирамъ тука, покривътъ на подчинени тѣ, баща та на забравени тѣ.

Дюноа. Гдѣ е дѣвица та?

Епископъ тѣ. Кажи ни, кажи, сине мой!

Раймондъ. Въ Бога и въ всичкитѣ святии сякълъ не господарю, че не е черна вълшебница, както я имате! Народъ тѣ е въ заблуждение, вие заточихте невинность та, отблъснахте немилостиво Божия та пратеница!

Дюноа. Гдѣ е тя, говори!

Раймондъ. Другаръ ѝ бѣхъ въ бягание то въ Ардинската гора, и тамъ си исповѣда всичко вътрешно на мене. — Кълня ви ся господарю, нека умра, ако тя не е невинна, нека бъде далечъ всяка клевета отъ нея, тя е чистосърдечна!

Дюноа. Слънце то на Небето даже не е по-чисто, гдѣ е тя говори!

Раймондъ. О, ако вѣрвате въ Бога — бързайте, избавете я, тя е робиня, робиня у Англичани тѣ!

Дюноа. Робиня, що!

Епископъ тѣ. Нещастна та!

Раймондъ. Гдѣто дирихме прибѣжище въ гора та, хвана ся, падна въ ръцѣ тѣ на Англичани тѣ. О избавете, избавете я, тя избави и васъ отъ смъртъ!